

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 87 (1455) 11 may - 12 may 2017-ci il

Aşıq Abbas

Azərbaycan ədəbiyyatının şifahi xalq yaradıcılığı qolu məclislərdə el sənətkarları, aşığıları tərəfindən söylənmiş, dillərdən-dillərə, ağızdan-ağızlara yayılaraq bizə qədər gəlib çatmışdır. Belə bacarıq qabiliyyəti, mütaliəsi, yaddaşı qüvvəti olan kamil el sənətkarları hər eldə, obada və mahalda vardır. Onlar uşaqlıqdan bu sənətə, mühitə uyğun yetişmiş və fəaliyyət göstərməyə başlamışdılar. Tanınmış, adları dillər əzbəri olan el sənətkarlarımızdan biri də aşiq Alı oğlu Aşıq Abbas olmuşdur.

Aşıq Abbasın ata babası XVII-XVIII əsrlərdə Diyarbəkir vilayətindən köçüb gəlmiş tayfalardan olmuşdular. Onların əsas məşğuliyyəti isə əkinçilik, heyvandarlıq və misgərlik sənəti olmuş, onlara "misçilər" də demişdilər.

Aşıq Abbas Zəngəzur mahalının Suvad kəndində (Laçın rayonunun Arduşlu kəndinin 4-5 kilometrliyində yerləşirdi) anadan olmuşdur.

Aşıq Alı ocağından, el sənətkarlığı məktəbindən su içmiş, qidalanmış şagirdlərindən biri də onun oğlu, Aşıq Abbas və onun kiçik oğlu aşiq İsmayıl da bəhrələnmişdilər. Atası aşiq Alıdan saz çalmasının dərin sirlərini öyrənmişdir. Onun şirin qoşmaları, gəraylı və təcnislərini öyrənmiş, el məclislərində, toylarda saz və söz məclislərində yaşatması və təbliğ etməsi barədə söhbətimizi davam etdirmək fikrindəyəm.

Öncə onu xatırlatmaq istəyirəm ki, Aşıq Abbasın yaradıcılığının və onun başına gələn əhvalatların, hadisələrin sapa düzülməsində mənə kömək edən, dünyasını dəyişənlərə Allah-təaladan rəhmət, qalanlara, yaşayanlara isə can sağlığı arzulayıram. Bu xeyirxah işlərdə Aşıq Abbasın nəvəsi, Cənnət babanın 85 yaşı olanda, Laçın rayonunun Arduşlu kəndində yaşayan vaxtlarda, sağlığında etdiyi söhbətlərində yaxından iştirak etmişdim. O, kənd rabitə şöbəsində işləyirdi. Arduşlu kənd orta məktəbinin müəllimi

Rəfael Cabbarov, Aşıq Abbasın nəvəsi Şura qardaşın, həvəskar folklor bilicisi, şair Bəxtiyar müəllimin maraqlı söz-söhbətlərindən istifadə etdim. Aşıq Abbasın şeirləri, lətifələri, bəməzə dodaqqaçdı, el sənət nümunələri haqqında söhbət açmaq çox maraqlıdır.

Laçın rayonunun Suvad kən-

dində on-on beş ailə yaşadığı üçün sonralar kolxoz təşkil olunanda orada yaşayan sakinlər köçərək Arduşlu kəndində yaşamağa başlamışdılar. Xarabalığa çevrilən yaşayış məntəqəsinin uçub dağılmış bünövrəsi, hörgü daşları qədim tarixin sirlərini özündə yaşadırdı.

Gənc yaşlarında Aşıq Abbas çox hazır cavab olmuşdur. Ara-sıra şeirlər də qoşarmış, onunla bağlı çoxlu lətifələr yaranmışdır. Onlardan bir neçəsini oxuculara ərməğan etmək istədim:

Günlərin bir günü Aşıq Abbas sazı çiyninə salıb qonşu kəndə toya gedirmiş. Yolda rastlaşdığı kənd mollası ondan soruşur:

- Aşıq Abbas, xeyir ola, hara belə?

- Molla əmi, xeyirdi ki, mən gedirəm, şər olsaydı yəqin ki, sən gedərdin.

Molla onun hazır cavablığı qarşısında ta bir söz demir, yoluna davam edir.

Aşıq Abbas dövrünə görə tanınmış, məşhur bəy olmuş Paşa bəy ilə möhkəm dostluq əlaqələri olmuşdur. Bəməzə, çox hazır cavab adam, yaxşı sənətkar olduğu üçün bəy məclislərinə dəvət edərmişlər.

**Bu dünyanın ötüb getməz əngəli,
Acıqlansa yolar cəli-cəngəli,
Əzrayılın ölüm vaxtı cəngəli,
Əlbət bilin, pis arvaddan yaxşıdı.**

**Tez-tez olar əri ilə davalı,
Yuxuda boynuna olsun babalı,
Əzrayılın ölüm vaxtı savabı,
Əlbət bilin, pis arvaddan yaxşıdı.**

**Ay Abbas, min lənət de, ocağına,
Bağla bu qancıqı boş bucağına,
Bir top qarantikən al qucağına,
Əlbət bil ki, Ələmdən yaxşıdı.**

Aşıq Abbasın həyat yoldaşının adı Ələm olmuşdur.

Şuşanın qubernatoru Xosrov bəy xəbər göndərir ki, Sultan bəy qonaqım olacaq, bəs on baş seçmə erkək qoyun göndər. Sultan bəy davarları seçdirib hazırlayır. Fikirləşir ki, bəs bu əmanəti kim ilə yollayım. Bu vaxt Aşıq Abbas peyda olur. Sultan bəy soruşur:

- Aşıq Abbas, birdən yolun Qarabağa tərəf düşər?

- Bəy sağ olsun, sən hardan bildin mən yol üstəyəm? - deyər cavab verir.

Sultan bəy Aşıq Abbası on baş qoyun verir ki, apar Qalada (Şuşada) ver filan qəssaba. Bir məktub da yazıb göndərir. Aşıq Abbas qoyunun birini evdə (öz evində) qoyur, doqquzunu aparır. Qəssab məktubu oxuyub deyir ki, qoyunun biri yoxdur. Abbas deyir ki, düzdür. Qəssab deyir, səhvdir. Aşıq Abbas deyir, düzdür. Axırda nə-lac qalan qəssab on nökrə çağırır ki, hərəsi bir qoyun tutsun, görək onuna da qoyun çatacaqmı? Doqquzu tutur, biri əliboş qalır. Qəssab qayıdır ki:

- Aşıq Abbas, on nəfərin birinə qoyun çatmadı.

Aşıq Abbas gülə-gülə:

- Mənə nə veriblər onu da gətirmişəm, fərasətsiz oğulun əli həmişə boşda qalar. Fərasəti var idi, o da birini tutardı.

Bir gün Ələm əri Aşıq Abbası deyir ki, ay kişi, nə olar, bir dəfə də mənə təriflə. Aşıq Abbas deyir:

- Yaxşı olar, dur sazı ordan gətir mənə.

Arvad durub sazı gətirib verir Aşıq Abbası. Aşıq Abbas sazı sinəsinə basır deyir:

**Arvadlar içində arvadım itdi,
Dırnağı sirkəli, başı da bitdi,
Gedərsən, gələrsən, qapı kilidli,
Peşəm qapılardan çağırmaq olub.**

**Gecədən-günortaya axşama yatar,
Dinsə qonşuları bir-birə qatar,
Əlinə düşəni ərinə atar,
İstəyir daş olsun, istəyir kösov.**

Aşığın arvadı bu tərifə etiraz edir, ərinə deyir ki, düzgün söz danış, yaxşı söz de, xoşuma gəlsin. Aşıq Abbas deyir, onda qulaq as:

**Doludan ağdı gözləri,
Kömürdən qara üzləri,
Bunun hər şirin sözləri,
Acı soğandan betərdi.**

Ələm Aşıq Abbasdan küsüb, acıbləyib atası evinə gedir.

Aşıq Abbasın ailəsi böyük olubdu. Ağır külfətini aşıqlıqla dolandırır. Bu tərəfdən də küsülü getməsi aşığı məyus edir. Əl-ayağa düşür, ağsaqqallardan xahiş edir ki, amanın günü-

dü, Ələmi yola gətirin, evə qayıtsın, söz verirəm, ona olmayan tərif, gözəl şeirlər yazaram.

Bir gün Aşıq Abbas molladan soruşur:

- Molla əmi, orucluqda oruc tutmasan, nə olar?

- Xeyr, bala. Küfr danışma, adamın başına göyden od yağar!

- Mən tutmadım, bəs niyə yağmadı? - deyər Abbas gülür.

(ardı gələn sayımızda)

**Nemət BƏXTİYAR
AJB-nin üzvü,
Laçın rayonu**

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ**

